

DSCF3975

DSCF3991

DSCF4065

DSCF4166

DSCF4132

DSCF4085

DSCF3876

A legrégebbi fennmaradt háztípus kétsejtű, tapasztott boronafalas, magas zsindelyes (vegy deszkafedéses) csontok nyeregterítővel, melyet tornác öel körül két oldalról, a hátsó részen pedig beugró ereszt (pitvar). Ez a kemence helye volt, ebből falazták el utóbb a konyát, meghagyva a beugró ereszt. A hátsóház (harmadik helyiség) az elsőház szélességében toldalakaként később épült, a tetőnek ezt a részét itt hegyesfarkú cserép fedi. A lakóház megemlése, illetve a csűr alapja leggyakrabban megmunkálatlan kövekből készült, a lejtős terep miatt a ház feléig tartó pincét alakítottak ki. A magas kőalapra helyezett talpgerenda rendszerint bárdolt cserefagerenda, melyre egyszerű hántolt, a saroknál túleresztett fenyőfa boronafalat emeltek. A padló és a fodém gerendáit konzolosan túleresztették a falak síkján, erre épül rá a tornác és beugró ereszt karcsú, faragott oszlopokkal, fűrészelt motívumokkal díszített deszkamellvéddel. Háromosztatúvá válik az épület, mikor az ereszt másik oldalára is építenek egy házat. Ez a XIX. század végének jellegzetes Farkaslaki háza: háromosztatú, alapincézett. kétoldalon tornácos, a tornác végében kis deszkakamarával. A beugratott ereszt elé egy kiugró részt toldottak, rendszerint a későbbiekben. Az eredeti arculatukat megőrző tucatnyi *vénház* héjazatát idegen anyagokkal (kátránypapír, hullámpala) fedték át, leggyakrabban azonban meghagyva hordozórétegeként az eredeti zsindelyfedést. Az állagmegőrzést ugyan részben biztosítja így (nem hull be az eső a házba) viszont súlyosan csorbítja az épület összképét, annak mennyiségileg nagyobbik részét adva.

DSCF3880

DSCF4156

DSCF4075

DSCF3995

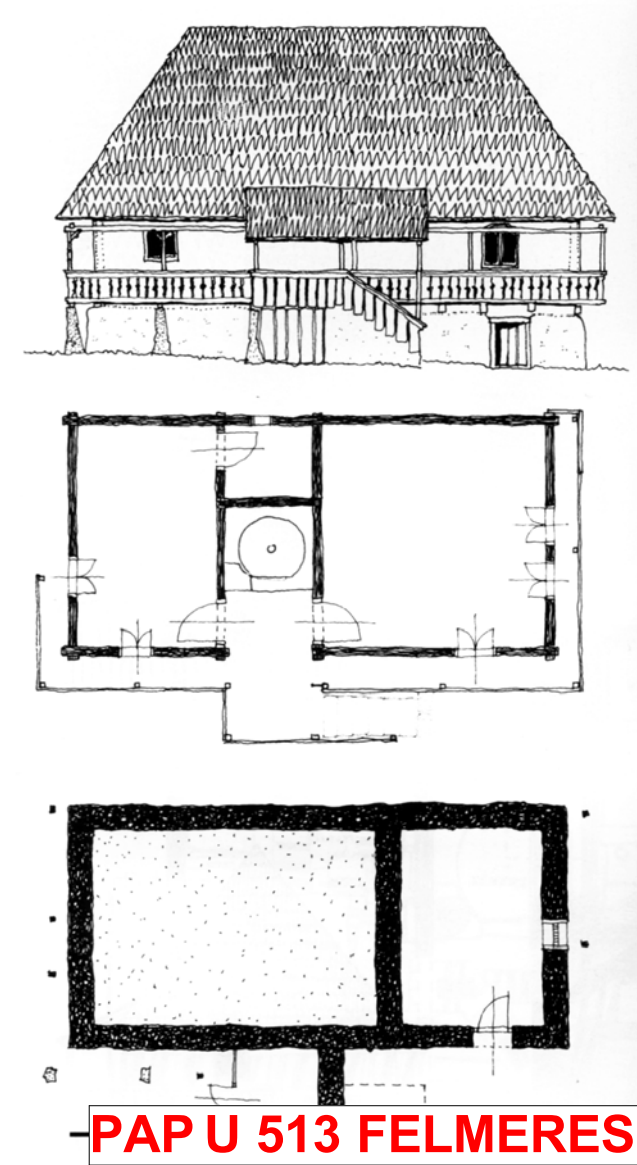
DSCF3907

DSCF4153

DSCF4158

PAP U 513 FELMERES

A kollektivizálást követően jelenik meg egy új a helyi hagyományoktól idegen háztípus, a vinklisház. A szűk telkekre kötelező típustervek szerint, egységesen épülnek be a falu új területei, az udvar szűk átjáróvá kocsosul. Az új házak kivétel nélkül regáti vakolatdiszkekkel és nagy ablakfelületű, világos verandákkal készültek, mely rövid idő alatt igen népszerűvé vált. Az első hullámban a tágas, világos előszoba kápráztatta el a Farkaslakiakat, így az 1960-as évek végére elkezdődött a verondásítás, majd az 1970-es évektől kezdődően a régi házakat is az új divat szerint meglovagolták (új divat szerint átszabták). Ez a fürdőszobaépítés lendületével egyidőben a tornác részleges vagy teljes lebontásával és az ereszt beépítésével járt. A tetőszöveget módosították a vinklisházak kisebb dőlésszögéhez hasonlóra, a még meglévő oromdeszkázatos tetőket lekertyolták. Az utcahomlokzatra néző két darab kétszárnyú ablakot egy nagy hármás ikerablakra cserélték, a házakat újravakolták és az új divat szerint vakolatdiszkekkel "ékesítették", minden eszközt felhasználva igyekeztek a régi házakat az új vinklisházak képére átépíteni, önként semmisítve meg ezáltal az épített falukép önazonosságát. Az 1980-as években emeletes, kocka tömegű sátor tetős házak épülnek, melyek tovább rontják a falukép egységét, helyet teremtve az 1990-es évekkel kezdődő féktelen építkezési láznak. Nagy előszeretettel egyesítenek telkeket és bontanak *vénházakat*, a közép- és nyugat-európai villanegyedekben és lakóparkokban, televíziós sorozatfilmekben és magyarországi nagy példányszámú ál-építészeti folyóiratokban látott példák alapján *megálmodott* házakkal népesül be a falu.

FARKASLAKA - SZÉP HÁZAK